

Búcsú a Budapesti Ügyvédi Kamara elnökségétől

Értékelés és visszatekintés három ciklusra

(A Budapesti Ügyvédi Kamara elnökségének 2018. november 5-én tartott, cikluszáró ülésére)

Én most 3 ciklustól búcsúzom. Nem csapattal és nem listával kerültem be annak idején, megörököltém a kamarát és az elnökséget is. Távol állt tőlem minden olyan törekvés, hogy a személyi összetételeken én változtassak. Azt gondoltam, hogy a feladatok fognak majd beszélni helyettünk. Ebben a vezetői stratégiában nem csalódtam.

Az első ciklus az útkeresés és a stratégia megválasztás időszaka volt, történtek lényeges és fontos dolgok. Ebben nagyon sokat kaptam az akkori elnökségi tagoktól, főtitkártól elnökhelyettesektől. Mint féltő atya a feladatait és helyes döntéseket kereső gyermekét támogatott Somos Andris, Bérczes Robi és Tari Márti is. Hetente rendszeresen kerestük a megoldásokat a felmerülő problémákra, meggyőződésem, hogy az esetek nagy többségében jól tudtunk dönteni.

Ez igaz a következő időszakra is. Nagyon nehéz volt a 2010-14-ig terjedő időszak. A kamara áttért az egyszeres könyvvitelről a kettős könyvvitelre. Komoly változások következtek be. Mindez talán nem teljesen nem látszott az elnökség és a MÜK számára sem. Teljes informatikai reformot kellett kétszer végrehajtani. Ennek kellett meg támogatnia a pénzügyi folyamatokat, a felduzzadt taglétszám nyilvántartását, a tagdíj rendszer kialakítsa, a számvitel megváltozása is nagy feladat volt. Ebben a ciklusban került sor az első nagy informatikai reformsorozatra, ami betöltötte a feladatait. Ez volt az a ciklus, amikor a szolgáltató kamara a szavak mentén a tettek mezejére is lépett, 3 nagy projekt kidolgozására került sor, az elnökség teljes támogatásával. Ebből 1 meg is valósult, a mai napig tart, a mai egyik napirend is volt, a tudásfejlesztésnek egy nagyon fontos állomása. A szakmapolitikai cél az volt, tudjunk hivatkozni arra a jogalkotó felé, hogy az ügyvédi privilégiumok megtartása, bővítése az indokolt, hiszen a tagság nemcsak jogszabályokkal van felszerelve, hanem jogesetekkel, szakirodalommal.

Akik itt ülnek, emlékeznek rá, hogy milyen hosszú, 2 éves előkészítő munka volt ez. Felmérések, pályázatok, a szolgáltatásoknak a bölcs kiválasztása végül is elvezetett oda, hogy 93-95 %-ban lecsökkent a szolgáltatások ára, és ez tette lehetővé azt a 3-5 mrd Ft-nyi piaci értékű szolgáltatásnak a tagság számára történő nyújtását, ami egyrészt pénzt hagyott az ügyvédek zsebében, másrészt megizmosított minket a nagy kódexek átírásának idején arra, hogy az ügyvédi monopóliumok egyedülálló rendszerét, ami Magyarországon létezik, meg tudjuk tartani.

Talán a legérdekesebb és számomra a legkedvesebb időszak az elmúlt 4 év volt. Támogatta az elnökség továbbra is a szolgáltató kamara elvét és a szabályozó kamara munkájának a támogatását. Bármilyen látszódot kívülről, ez valószínűleg nem tükrözi azt a munkát, amit az elnökség valójában elvégzett. Nem tudok felidézni olyan fontos, az ügyvédség érdekét érintő előterjesztést, javaslatot, amit ez az elnökség meg ne szavazott volna, viták, tartózkodások, ellenszavazatok mellett, de ez az elnökség a megújulásnak az elnöksége volt.

Én azt szeretném, amelyik elnökség most következik, a most már átírt szabályozásban a Magyar Ügyvédi Kamarának ugyanazt a támogatást, amit mi meg tudtunk adni az elmúlt 4 évben, a kodifikáció nehéz időszakában ezt meg tudja adni. Ne felejtjük el, hogy a Budapesti Ügyvédi Kamara szakértői gárdája volt az, Homoki Péter, Baranyi Bertold, és titkárok, akik a napi munka tapasztalatait felszínre hozták. És a kellő időben 2016-17-es évben lefutott kodifikáció, az előkészítése önmagában és a társadalmi viták lebonyolítása magában időt vett igénybe.

A budapesti kollegák, tisztségviselők és annak a szakapparátusnak a segítségével ez nem

zajlódott volna le. A MÜK ezt átvette, a mi munkánknak és a ti munkátok elismerése az volt, hogy az elnökség és a ciklusok felszínre hozott tudását, tehetségét ugyanúgy tudta adni a Magyar Ügyvédi Kamarának, ahogy eddig is adta.

Nagy szerencse volt az a bizonyos választási per. Ez egy olyan kúriai ítéletben ért véget, ami dogmatikailag, tudományosan a köztestület pozícióját közszféra és magánszféra határán bebetonozta. Ez a pereskedők nélkül így nem valósulhatott volna meg. Az Igazságügyi Minisztérium, amikor kodifikált és azt vizsgálta, mi a köztestület feladata, akkor ebből az ítéletből indult ki. Ez a per, bár nem volt kellemes, sok feszültséggel járt, de a kar egyik szerencséje volt. Ugyanezt tudom mondani a többi eljárásra is. A büntetőeljárás is és a perek mindegyike úgy záródott le, hogy a kodifikáció időszakában ebből tanulságokat lehetett levonni, és a gyakorlatba ezeket át lehetett ültetni.

Hallatlanul érdekes és izgalmas volt a kodifikációs vitákban részt venni személyesen és örülni annak, hogy a kiérlelt viták eredményeképpen hogyan születnek meg a szakszerű, jó normák. Mi ügyvédek vagyunk, szerződéseket írunk, taktikailag erősek vagyunk, hogy érdekeket érvényesítsünk. De itt többről, szakpolitikai célokról, szakpolitikai felelősségről volt szó. Ebben az elmúlt 4 évben megalapoztuk azt a következő időszakot is, ami most előttünk áll.

Ma 100-nál több okirat és eljárás létezik normatíve, ahol kötelező ügyvédi közreműködés van, vagy ahol közjegyzőkkel alternatív kötelező jelenlétünk van. Ha azt nézzük, hogy vajon az ügyvédség ebben az elmúlt 4 évben gyengült-e vagy erősödött, óriási nagy megerősödést vehetünk észre! A MÜK tekintélye megkérdőjelezhetetlen. Nézzétek meg a rendezvényeket, nézzétek meg azt, ha a Magyar Ügyvédi Kamara és elnöke bemegy egy terembe, egy idő után mindenki azt akarja, amit ő mond. És ez nem arról szól, hogy itt valamiféle nyomásgyakorlás történik, mert a munka és a tekintély nélkül ilyen hatást nem lehet elérni.

A normaalkotásban, ha valamit javasoltunk, ezeket 90 %-ban elfogadta a központi kormányzat.

Felidézek pár sikert a közelmúltból:

- KATA kiterjesztése egyszemélyes ügyvédi irodákra. Ez budapesti javaslat volt. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal azzal ellenezte, hogy 3,2 mrd Ft-tal több marad az ügyvédek zsebében. A jogalkotásban mégis sikerült átvinni és ez az összeg bennmaradt az ügyvédek zsebében;
- A jübölés ingyenessé tétele. Beépült az új törvénybe és benne van.
- A kereset visszautasításokkal kapcsolatos illeték módosítás. Eltörlik a 10 %-os illetéket. Ezt formailag Handó Tünde terjesztette elő, de az ötlet és a normaszöveg a Budapesti Ügyvédi Kamarában született meg, a Magyar Ügyvédi Kamara támogatásával juttattuk célba a javaslatot.

Az az elfogadottság, ami az ügyvédi kart övezi, egyértelmű. Ebben néha van benne egy kis irigység is más hivatásrendektől, hogy ti ügyvédek, ti helyt álltatok, megvédtétek a magatok intézményrendszerét, ti sikerrel tudtátok érvényesíteni a szakmapolitikai érdekeket! Ez tapintható, érezhető azokban a napi kapcsolatokban, amiket ügyészségi, bírósági, rendőrségi vezetőkkel vagy a hierarchia alacsonyabb szintjén lévő más jogász vagy nem jogász kollegákkal kapcsolatban mindig tapasztalunk.

Kedves Kollegák! Semmi nem volt hiábavaló az elmúlt 4 évben sem.

Amikor kérdezik, hogyan látom, mit sikerült elérni a 2006-os látható kamara programjából, akkor azt mondhatom, nagyon jó az 50-60 %-os arány. Jó bizony egy olyan környezetben, amiben élünk, amelynek egyik eleme az állam, a másik a saját tagságunk, amely egyszerre akar változást, javulást

és egyszerre irtózik mindentől, ami változás.

Reformálni soha sem könnyű. Nekem könnyű volt, abból a szempontból, ha ebbe a terembe bejöttünk és megbeszéltük a dolgokat - és az eredmény szempontjából teljesen mindegy, hogy milyen stílusban zajlottak le egyes viták -, a kollektív bölcsesség az alapvetően mindig győzött.

Megelégedettséggel tölt el, ügyvédi vezetőként csak hálát tudok adni a magam hite szerint annak, akinek ezért hálát kell adni, hogy ez alatt a 12 év alatt nekem megadatott, hogy ennek a szervezetnek az élén állhattam. Köszönöm még egyszer a támogatásokat. Azoknak, akik tovább folytatják a munkát, azt kívánom, hogy a következő ciklus végén ők is el tudják mondani azt, hogy köszönik és elégedettek azzal az eredménnyel, amivel meg kell elégedni, - és amivel meg is lehetünk elégedve. A munkát remélem én is folytathatom a Magyar Ügyvédi Kamara küldöttgyűlésében.

Dr. Réti László
a BÜK leköszönő elnöke